

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY SIEDLCE**

z dnia 2018 r.

w sprawie Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Siedlce na rok 2019

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U z 2018 r., poz. 994 ze zm.) oraz art. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 1030 ze zm.) Rada Gminy Siedlce uchwała co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Siedlce na rok 2019, którego treść stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Siedlce.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Andrzej Rymuza

PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII DLA GMINY SIEDLCE NA ROK 2019

WPROWADZENIE

Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Siedlce na rok 2019, zwany dalej „Programem”, określa priorytetowe kierunki działań związane z profilaktyką i przeciwdziałaniem narkomanii w oparciu o zadania własne gminy, wynikające z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) które są zgodne z kierunkami Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017-2020. Gminny Program stanowi część Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2015-2020, Strategii Rozwoju Gminy Siedlce na lata 2016 – 2026 oraz uwzględnia cele operacyjne dotyczące przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia na lata 2016 – 2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 1492).

Zadania te obejmują w szczególności:

- zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
- udzielanie pomocy psychospołecznej i prawnej rodzinom, w których występują problemy narkomanii,
- prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych,
- wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
- pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Niniejszy program jest kontynuacją i rozwinięciem sprawdzonych już działań podejmowanych w latach poprzednich, które zawarte były w spójnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii. Na 2019 rok zostały stworzone oddzielne Programy wynikające z realizacji zadań własnych gminy, tj. Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych dla Gminy Siedlce oraz Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Siedlce.

I. ZJAWISKO NARKOMANII JAKO PROBLEM SPOŁECZNY

Problem uzależnienia od narkotyków jest w naszym kraju dostrzegalnym zjawiskiem. Zjawisko nadużywania środków psychoaktywnych i uzależnienia od nich stało się w drugiej połowie XX wieku problemem społecznym, rozwijającym się szczególnie wśród młodego pokolenia. Narkomania stała się stopniowo problemem medycznym, społecznym i kulturowym. Dziś spostrzegana jest jako jednostka chorobowa o złożonym charakterze. W narkomanii, w odróżnieniu od choroby alkoholowej, prócz uzależnienia fizycznego oraz psychicznego, występuje także uzależnienie społeczne. Problem używania narkotyków jest dodatkowo złożony pod względem prawnym, gdyż są one nielegalne i często ukrywane,

trudno jest zatem ocenić rozmiar występowania tego zjawiska oraz związanych z nim niekorzystnych konsekwencji zdrowotnych. Najpełniejsze informacje dotyczące ilości osób uzależnionych od narkotyków posiadają instytucje zajmujące się problemem narkomanii. Bardzo trudna jest ocena rzeczywistego zasięgu zjawiska używania narkotyków przez młodzież, w tym młodzieży z terenu gminy Siedlce. Zwiększyła się podaż i różnorodność narkotyków na nielegalnym rynku, a tym samym ich dostępność. Obecnie na rynku znajduje się szeroka gama środków psychoaktywnych, do których dostęp mają coraz młodsze osoby. Jest to uwarunkowane rozwojem kontaktów za pomocą internetu, który dodatkowo stanowi źródło informacji na temat możliwości pozyskania substancji odurzających. Zmieniły się zarówno wzory używania, jak i rodzaj najczęściej używanych substancji. Narkotyki stały się elementem towarzyszącym zabawom młodzieży jak również wspomagającym młodych ludzi w nauce.

Ważnym czynnikiem regulującym zasięg i intensywność zjawiska narkomanii jest grupa rówieśnicza, która ma ogromny wpływ na zachowania jednostki i poprzez reprezentowany system normatywny egzekwuje określone zachowania (np. jako formę inicjacji czy też jako wyraz buntu). Grupa tworzy bowiem środowisko sprzyjające szerzeniu się narkotyków. Staje się usprawiedliwieniem samodzielnego przebywania poza domem, zachęca do pierwszych prób, ułatwia dzielenie się narkotykami i nabytymi doświadczeniami. Młodzieńcza potrzeba buntu jest także ważnym czynnikiem skłaniającym do sięgania po narkotyki. Młodzież chce robić rzeczy, które spotykają się z aprobatą rówieśników. Ponadto narkotyki zespalają środowisko młodych. Często narkotyki są jedynym spoiwem zapewniającym grupie rówieśniczej trwałość.

Narkotyki są często używane przez młodzież z rodzin dysfunkcyjnych jako środek redukujący lęk i dający poczucie bezpieczeństwa. Główną przyczyną narkomanii w takich rodzinach jest deficyt podstawowych potrzeb, jakie powinna zaspokajać rodzina, tj. potrzeby bezpieczeństwa i miłości. Są to potrzeby dominujące w procesie rozwoju dziecka i gdy nie są zaspokojone, dziecko kieruje się często w stronę znalezienia substytutu ich zaspokojenia, którym jest, przynajmniej w początkowym stadium, zarówno narkotyk, jak i poczucie przynależności do jakiejś subkultury.

Istotnym czynnikiem sięgania po narkotyki młodego pokolenia jest także zwykła nuda. Brak możliwości zaspokajania różnego rodzaju potrzeb poznawczych i emocjonalnych w wyniku ograniczenia dostępności rozmaitych form aktywnego spędzania czasu wolnego prowadzi do wyalienowania (poczucie izolacji), poczucia bezsensu i straty czasu. Brak zajęcia może rodzić frustrację, która z kolei owocuje poczuciem bezsensowności mijającego życia. Narkotyki stają się wtedy formą szukania alternatywy, dając na krótki czas poczucie siły i swoistej mocy w przewyciężaniu bezbarwności codziennego dnia.

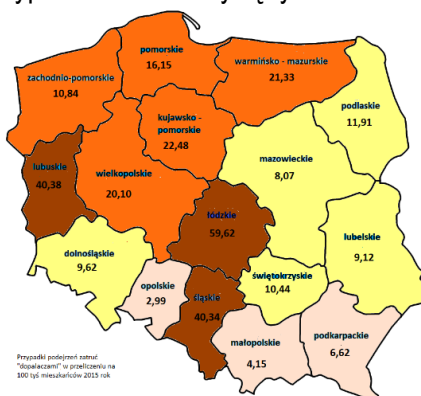
Narkomania nie jest zjawiskiem jednowymiarowym – można bowiem wyróżnić zarówno uzależnienie, jak i problemowe używanie narkotyków. Jedno i drugie jest problemem zdrowotnym, bowiem niesie za sobą poważne ryzyko dla zdrowia publicznego, szczególnie w kontekście chorób infekcyjnych (HIV, żółtaczkę, choroby weneryczne). Stanowi też problem prawny, kulturowy i społeczny. Przyjmowanie substancji psychoaktywnych może prowadzić do uzależnienia, które powoduje wykluczenie społeczne, jest ściśle związane z wieloma innymi problemami społecznymi, a w skrajnych przypadkach problemami tj. przestępczość, bezrobocie, bezdomność czy prostytutka. Narkomania jest chorobą dotyczącą wszystkich grup społecznych, niezależnie od wieku, wykształcenia i statusu materialnego. Prezentowane w Polsce dane, w zależności od źródła, mówią o liczbie od kilku tysięcy do kilkuset tysięcy osób uzależnionych.

Zjawisko używania narkotyków ma negatywne konsekwencje dla najbliższego otoczenia oraz zakłóca prawidłowe funkcjonowanie całego społeczeństwa, rodząc szereg szkód i kosztów. Dlatego też używanie narkotyków nie może być kwestią społecznie obojętną i należy podejmować odpowiednie działania profilaktyczne w celu zapobiegania, opóźniania i redukcji używania substancji psychoaktywnych.

II. NOWE SUBSTANCJE PSYCHOAKTYWNE – DOPALACZE

Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1490) wprowadziła nazewnictwo „nowe substancje psychoaktywne” - dotychczas znane jako dopalacze. Dopapalacze to produkty o zróżnicowanym składzie, które łączy jedna wspólna cecha: Zawierają substancje psychoaktywne działające na układ nerwowy człowieka w podobny sposób co dotychczas znane narkotyki. Substancje te są produkowane zarówno przez człowieka (czyli syntetyczne), jak i pozyskiwane z roślin. Dopapalacze zawierają niezwykle groźne dla zdrowia i życia substancje. Mimo, że na ich opakowaniach widnieje napis: „Produkt nie jest przeznaczony do spożycia”, właśnie z taką intencją jest sprzedawany. W grupie dopapalaczy znajdują się substancje o różnym działaniu. Możemy je podzielić na trzy typy: 1) o działaniu pobudzającym, 2) o działaniu halucynogennym oraz 3) o działaniu reklamowanym jako zbliżony do marihuany. Większość dopapalaczy charakteryzuje się tym, że już w niewielkich dawkach działają na ośrodkowy układ nerwowy, dlatego bardzo łatwo można je przedawkować, co prowadzi do poważnych konsekwencji dla zdrowia fizycznego i psychicznego, a nawet śmierci.

Niepokojącym zjawiskiem jest wzrost liczby zatruc dopapalaczami. Dopapalacze pojawiły się na polskiej scenie narkotykowej w 2008 r., a już w 2009 roku była to najpopularniejsza substancja psychoaktywna - była stosunkowo tania, łatwo dostępna i legalna. W odpowiedzi na zaistniały problem wprowadzano kolejne nowelizacje ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, mające na celu zakaz sprzedaży i używania dopapalaczy. Wprowadzane zmiany nie wpłynęły jednak znacząco na ograniczenie tego zjawiska. Od 21 sierpnia 2018 r. posiadanie, wytwarzanie i sprzedaż dopapalaczy stanowią przestępstwo. Liczba podejrzeń zatruc dopapalaczami w 2014 roku wyniosła 6,29 przypadków na 100 tysięcy mieszkańców, w 2015 roku- 18,92 przypadków, w 2016 roku- 11,19 przypadków, a w 2017 roku zmniejszyła się jedynie do 11,00 przypadków na 100 tysięcy mieszkańców.

Dane z Państwowej Inspekcji Sanitarnej w sprawie dopapalaczy z roku 2015

Dane z Państwowej Inspekcji Sanitarnej w sprawie dopapalaczy z roku 2017

III. BADANIA OGÓLNOPOLSKIE

W 2015 r. wśród uczniów w wieku: 15-16 lat i 17-18 lat, przeprowadzono ogólnopolskie badanie ankietowe ESPAD. Badanie to zostało zrealizowane przez Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii oraz Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przy współpracy Instytutu Psychiatrii i Neurologii. Celem badania była ocena rozmiarów zjawiska używania substancji psychoaktywnych (w tym alkoholu i narkotyków) wśród młodzieży szkolnej, identyfikacja i pomiar czynników wpływających na rozmiary tego zjawiska oraz sprawdzenie trendów w zakresie używania substancji przez młodzież i czynników warunkujących to zjawisko.

- **Narkotyki**

Wyniki badania wskazały, że rozpowszechnienie używania substancji nielegalnych jest znacznie niższe, niż substancji legalnych, zwłaszcza alkoholu. Większość badanych nie miała styczności z substancjami nielegalnymi. Wśród tych, którzy mieli kontakt, większość stanowią osoby, eksperymentujące z marihuaną lub haszyszem. Respondenci wskazali, że chociaż raz w ciągu życia 24,3% młodszych uczniów i 37,3% starszych uczniów używało tych substancji. Uczniowie wskazali, że wśród substancji nielegalnych na drugim miejscu pod względem rozpowszechnienia znalazła się amfetamina – ok. 4,6% w grupie młodszej i 8,3% w grupie starszej. Eksperymentowanie z substancjami nielegalnymi, jak ich okazjonalne używanie dotyczy w głównej mierze przetworów konopi, i jak wskazują badania, jest to zjawisko bardziej powszechne wśród chłopców niż wśród dziewcząt. Badania wykazały również, że młodzi ludzie inaczej niż w latach poprzednich ocenili wzrost ryzyka związanego z regularnym używaniem przetworów konopi.

- **Dopalacze**

Jak wskazują statystyki odsetek uczniów, którzy używali dopalaczy, jest niższy niż odsetek uczniów sięgających po przetwory konopi. Nawet zaobserwowano spadek rozpowszechniania tych substancji wśród uczniów ze starszej grupy wiekowej. Takie wyniki wskazują, że uczniowie mają coraz większą świadomość niebezpieczeństwa jakie niosą za sobą te substancje. Nie bez znaczenia są tu odpowiednie działania profilaktyczne prowadzone na przestrzeni wielu lat.

Jak wynika z przytoczonych wyżej badań, działania profilaktyczne powinny zatem dotyczyć nie tylko młodzieży, ale także młodych dorosłych. A niechlubne statystyki powinny obligować realizatorów programu do ciągłego monitorowania problemu i prowadzenia działań zmierzających do ograniczania używania środków psychoaktywnych wśród tych osób.

IV. DIAGNOZA LOKALNA

W ramach realizacji zadań Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przeprowadzone zostały badania wśród nauczycieli, uczniów i rodziców uczniów wszystkich szkół z terenu Gminy Siedlce, z których to sporządzony został „Raport z działań profilaktycznych prowadzonych na terenie szkół w gminie Siedlce w roku szkolnym 2017/2018”.

Z Raportu wynika, że w zakresie przeciwdziałania narkomanii na terenie Gminy Siedlce prowadzona jest profilaktyczna działalność informacyjna, edukacyjna i wychowawcza skierowana do dzieci, młodzieży i ich rodziców. Wszystkie szkoły w Gminie Siedlce posiadają opracowany Program Wychowawczo-Profilaktyczny, współpracują z wieloma instytucjami, włączają się w lokalne kampanie promocyjne z zakresu przeciwdziałania narkomanii.

Z danych z raportu wynika, że poprzednich latach nie zaobserwowano/nie zgłoszono ucznia będącego pod wpływem narkotyków na terenie szkoły lub mającego kontakt z narkotykami poza terenem szkoły. Wszystkie szkoły zgłaszają zapotrzebowanie na wsparcie psychologa do spraw profilaktyki, ale również nie tylko specjalizującego się w tym zakresie. Część szkół potrzebuje położenia nacisku na pracę indywidualną z uczniem, a część na prowadzenie regularnych zajęć grupowych. W większości szkół czas pracy pedagogów jest niewystarczający na realizację obowiązków, w tym działań profilaktycznych. Szkoły mają potrzebę wsparcia swoich działań przez instytucje zewnętrzne oraz usprawnienie współpracy z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Potrzebują również środków finansowych na sfinansowanie pomocy i programów profilaktycznych dla uczniów. Część szkół deklaruje potrzebę wprowadzenia cykli szkoleniowych dla rodziców i uczniów, jak również zapotrzebowanie na pomoc psychologiczną w wymiarze etatowym. W szkołach są organizowane jednorazowe spotkania dla rodziców z zakresu profilaktyki. Najczęściej są to spotkania z przedstawicielami KMP w Siedlcach

Z raportu wynika, że w czasie przeprowadzonych rozmów podczas dyżurów psychologicznych zostały zgłoszone następujące problemy :

- zagrożenie niedostosowaniem społecznym uczniów wykazujących problemy z zachowaniem
- brak akceptacji norm i zasad społecznych przez uczniów, nieumiejętność radzenia sobie z emocjami, wagarowanie, kierowanie się zasadą chwilowej przyjemności, brak wytrwałości, brak umiejętności stawiania sobie celów i zaplanowania ich realizacji, brak umiejętności w komunikowaniu się
- problemy w rodzinie (uzależnienia, choroby przewlekłe, rozwody, brak czasu dla dzieci, wadliwa komunikacja, konflikty, emigracje zarobkowe)
- brak umiejętności zagospodarowania wolnego czasu, brak hobby
- brak osób dorosłych pełniących rolę autorytetów, przewodników życiowych, mistrzów
- dominacja świata wirtualnego w kontaktach międzyludzkich
- niskie zaangażowanie rodziców w kontakty ze szkołą i inicjowane przez nią działania
- wzrastająca liczba uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
- niewystarczająca obecność ojców w życiu dzieci, zwłaszcza synów
- brak umiejętności wychowawczych rodziców, wynikających często z selektywnego nabywania wiedzy na temat trudności dziecka i mylenie problemów wychowawczych z symptomami zaburzenia (nieumiejętność oddzielenia i niepodejmowanie działań wychowawczych kształtujących nawyki)
- mała oferta lokalna kulturalno-rozrywkowa dla młodzieży, brak klubów i instytucji oferujących zajęcia z zakresu rozwoju osobistego i kreatywności, kół zainteresowań

Aby zmniejszyć rozpowszechnienie używania środków odurzających, substancji psychotropowych i innych środków zastępczych wśród młodych ludzi, konieczne jest wdrożenie działań ukierunkowanych na wzmocnienie systemu wartości młodzieży i rodzin, w szczególności wartości zdrowia, a także kształtowanie przekonań normatywnych i umiejętności psychospołecznych chroniących przed używaniem narkotyków. Konieczne są także kompleksowe działania profilaktyczne obejmujące całe rodziny. Zintegrowane działania muszą być adresowane zarówno do dzieci, młodzieży, jak i do rodziców oraz nauczycieli. Profilaktyka, jako oferta wzbogacająca wychowanie oraz edukację dzieci

i młodzieży, wymaga podjęcia działań ukierunkowanych nie tylko na zapobieganie szkodom, ale przede wszystkim na promowanie zdrowia rozumianego całościowo, które obejmuje wymiary: fizyczny, psychiczny, społeczny, duchowy i publiczny. Jednakże najważniejszym elementem procesu przeciwdziałania narkomanii jest profilaktyka prowadzona w środowisku lokalnym.

Zjawisko narkomanii jest problemem społecznym i istotną sprawą jest też zrozumienie problemu narkomanii oraz tworzenie wokół niego odpowiedniego klimatu w naszym społeczeństwie oraz kreowaniem polityki w zakresie profilaktyki. Skala zjawiska narkomanii nie jest zdiagnozowana w pełnym wymiarze, ponieważ zidentyfikowanie problemu możliwe jest często dopiero w momencie wystąpienia szkód.

V. ZASOBY LOKALNE UMOŻLIWIAJĄCE PROWADZENIE PROFILAKTYKI

- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- Punkt Konsultacyjny
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Siedlcach
- Placówki Oświatowe
- Komenda Miejska Policji
- Poradnie Leczenia Uzależnień w Siedlcach
- Zespół Interdyscyplinarny do spraw przeciwdziałania przemocy w rodzinie
- Grupy AA i AL - ANON działające na terenie Siedlec
- Sądy, kuratorzy sądowi
- Stowarzyszenia i organizacje pozarządowe (m. in.: Powrót z U, Stowarzyszenie „Szansa”, Caritas)

VI. GRUPA DOCELOWA

Adresatami programu są wszyscy mieszkańcy gminy Siedlce, a w szczególności dzieci i młodzież szkolna, oraz przedstawiciele służb, instytucji, organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwiązywania problemów uzależnień.

VII. CELE PROGRAMU

Cel główny:

Profilaktyka i ograniczenie dostępności i używania narkotyków poprzez podejmowanie różnorodnych działań na terenie gminy.

Cele szczegółowe:

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób zagrożonych uzależnieniem.
2. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży.
3. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemu narkomanii.
4. Zwiększenie efektywności działań profilaktycznych prowadzonych w szkołach.

Cel szczegółowy 1 Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób zagrożonych uzależnieniem.				
PLANOWANE DZIAŁANIA	1.1	Udzielanie pomocy psychologicznej i prawnej osobom uzależnionym i ich rodzinom - Punkt Konsultacyjny.	WSKAŹNIKI	- l. osób korzystających
	1.2	Podnoszenie kompetencji osób realizujących zadania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii poprzez udział w szkoleniach, konferencjach.		- l. szkoleń - l. odbiorców
	1.3	Prowadzenie działań informacyjnych dotyczących możliwości otrzymania pomocy specjalistycznej- udostępnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych dla klientów.		-l. udostępnionych materiałów - l. odbiorców
Cel szczegółowy 2 Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży.				
PLANOWANE DZIAŁANIA	2.1	Współpraca z instytucjami i organizacjami zajmującymi się problematyką uzależnień.	WSKAŹNIKI	- l. instytucji - l. spotkań
	2.2	Realizacja programów profilaktycznych w szkołach i środowisku lokalnym.		- l. placówek - l. programów - l. uczestników
	2.3	Organizacja czasu wolnego dzieci i młodzieży- organizacja zajęć z elementami programu profilaktycznego w okresie wakacyjnym.		- l. zajęć - l. uczestników
	2.4	Wspieranie organizacji lokalnych imprez dla dzieci i młodzieży promujących zdrowy styl życia wolny od nalogów oraz alternatywne formy spędzania czasu wolnego.		- l. imprez - l. uczestników
	2.5	Wzmacnianie postaw społecznych zapobiegających sięganiu po narkotyki i inne substancje psychoaktywne poprzez realizację różnych działań profilaktycznych- marsze, pikniki, spektakle, koncerty.		- l. akcji - l. uczestników
Cel szczegółowy 3 Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemu narkomanii.				
PLANOWANE DZIAŁANIA	3.1	Wspieranie stowarzyszeń, które realizują zgodnie ze swoim statutem zadania w obszarze profilaktyki rozwiązywania problemów narkomanii.	WSKAŹNIKI	- l. zadań - wysokość środków finansowych - l. uczestników
	3.2	Dofinansowanie zakupu nagród i artykułów biurowych niezbędnych do realizacji szkoleń, zajęć, konkursów, zawodów sportowych i innych imprez o tematyce ściśle powiązanej z		- l. podjętych działań - l. uczestników

		problemem uzależnień, profilaktyki oraz promocji zdrowego stylu życia.		
Cel szczegółowy 4 Zwiększenie efektywności działań profilaktycznych prowadzonych w szkołach				
PLANOWANE DZIAŁANIA	4.1	Objęcie dzieci i młodzieży szkolnej wsparciem specjalisty ds. profilaktyki i uzależnień	WSKAŹNIKI	-l. placówek -l. uczniów -l. godzin
	4.2	Prowadzenie działań o charakterze edukacyjnym dla rodziców i nauczycieli o substancjach psychoaktywnych i uzależnieniu poprzez konsultacje i spotkania z psychologiem		l. placówek -l. uczestników -l. spotkań

Finansowanie Programu odbywać się będzie w ramach środków własnych gminy pozyskanych w 2018 roku z tytułu opłat za wydanie zezwoleń na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych. Łączna kwota na realizację Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Siedlce na rok 2019 wyniesie 201 000 zł. i jest ujęta w planie budżetu Gminy Siedlce w dziale 851- ochrona zdrowia.

Realizatorami programu będą w szczególności: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Siedlcach, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Urząd Gminy, Stowarzyszenia i organizacje pozarządowe oraz pozostałe instytucje wymienione w zasobach lokalnych umożliwiających prowadzenie profilaktyki.

W realizacji programu mogą uczestniczyć osoby fizyczne i prawne, podmioty, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz jednostki zaliczane do sektora finansów publicznych posiadające niezbędną wiedzę, doświadczenie i potencjał kadrowy w zakresie zadań objętych programem. Gmina może wspierać działanie tych podmiotów lub powierzać im realizację zadań Programu. Przewiduje się zlecenie zadań organizacjom pozarządowym w ramach programu współpracy z organizacjami, w tym: dofinansowanie kolonii profilaktycznych dla dzieci i młodzieży, dofinansowywanie zajęć dla dzieci i młodzieży w świetlicach środowiskowych, dofinansowanie zajęć profilaktyczno-sportowych i sportowo-rekreacyjnych, pomoc terapeutyczno-rehabilitacyjna dla osób uzależnionych i ich rodzin.

Podmioty realizujące zadania Programu mają obowiązek informowania o źródle finansowania/dofinansowania działania w następującym brzmieniu: „DZIAŁANIE FINANSOWANE /DOFINANSOWANE ZE ŚRODKÓW PROGRAMU PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH/ PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII DLA GMINY SIEDLCE NA ROK 2019” - stosownie do charakteru realizowanego zadania, poprzez widoczną informację pisemną w miejscu jego realizacji, kierowaną do odbiorców.

Ponadto podmioty zobowiązane są do złożenia sprawozdania merytorycznego i finansowego z przeprowadzonych działań.